

Αγριοχόιρος

Η εμφάνιση, μάλλον η επέλαση, πολυπληθών ομάδων αγριοχοίρων, που μετακινούνται συνεχώς, αγελήδων, από, την γύρωθεν και επί, της Παρνασσίας ορεινής ζώνης, δημιουργούν κυκλοφοριακούς κινδύνους, καταστρέφουν την αγροτική παραγωγή, επαναφέρουν δε, το ζώο αυτό στην σημερινή πραγματικότητα, επικαιρότητα, μετά την έξοδό τους, από τα πυκνά δάση, που η κλιματική αλλαγή και άλλα, λειτούργησαν καταλυτικά και ώθησαν, να εξέλθουν, ως υπόμνηση των αλλαγών, στην ύπαιθρο χώρα, από τα αρχαιότατα χρόνια του Μύθου, όπου οι πρόγονοί μας, τιμούσαν το θηρίον, για την δύναμη, την παράσταση και την ικανότητα, διωκόμενο από τους θηρευτές του, να στέκεται, να αντιστρέφεται, και, με τούς φοβερούς του χαυλιόδοντες, να αντεπιτίθεται,. Οι Φωκείς απεικόνιζαν σε νομισματικές κοπές, το ακατάβλητο θάρρος και δύναμή του. Στην ανασκαφή, στο Αλωνάκι Ελατείας, ευρέθησαν στον τάφο του Μυκηναίου πολεμιστή, τμήματα οδοντωτού κράνους, περιβαλλόμενο από δόντια κάπρου. Η χρήση, των σκληρών αυτών χαυλιόδοντων, τεκμηριώνει την ύπαρξη, του ζώου αυτού και στην Χώρα της Ελατείας, ενώ συνδέει, τον Μύθο με την πραγματικότητα, για το κυνήγι του Ομηρικού Οδυσσέα, γιού του Αυτόλυκου, που ταξίδευε, τούς καιρούς εκείνους, από την μακρινή Ιθάκη, για να μετρηθεί, στην Παρνασσία Νάπη, με τον θηριώδη αγριόχοιρο, που τον τραυμάτισε και στον πολιτισμένο Κόσμο, χάρισε το μοναδικό Ομηρικό αριστούργημα - αφήγημα. Αυτή ήταν η αιτία, να παραθέσω από το βιβλίο μου, ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ, αποσπάσματα, για τούς δύο ΟΔΥΣΣΕΙΣ-ΔΥΣΣΕΟΥΣ που αποτελούν και ένα ιστορικό αφήγημα, που πλέει, στις χιλιετίες, σύροντας, εκπληκτικές συμπτώσεις, μύθων και ιστοριών ...

ΟΙ ΔΥΟ ΟΔΥΣΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

Στην μελέτη αυτή, δεν πρόκειται να βιογραφηθούν, ο Οδυσσέας του Λαέρτη, ούτε ο Οδυσσεύς Ανδρούτσος, αλλά

Φωτό 1. Η αναγνώριση του Οδυσσέα, από την τροφό του Ευρύκλεια, την ώρα που του έπλενε τα πόδια, από την ουλή που είχε στο γόνατό του, από τον αγριόχοιρο του Παρνασσού, που κυνηγούσε με τον παππού του Αυτόλυκο.

ΜΙΝΙΜΑΛΙΑ ΜΕΜΟΡΙΑΛΙΑ 99. Η ΕΠΕΛΑΣΙΣ ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΩΝ

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας Ελατείας • Email: pgdimakis@gmail.com

με μία διαφορετική ματιά θα επιχειρηθεί η σύνδεση τους, με τον Παρνασσίο χώρο, αφού καθοριστικά γεγονότα, όπως το περίφημο Ομηρικό κυνήγι του κάπρου, και, το καταφύγιο-στρατηγείο του Οδυσσέα Ανδρούτσου, στην σπηλιά της Βελίτσας, « Μαύρη Τρούπα » απετέλεσαν, δυσεξήγητες συμπτώσεις, από το ταυτόσημο σημείο γέννησης (Ιθάκη) και άλλα, που ο φιλίστωρ αναγνώστης, των σχετικών συγγραμμάτων, θα αξιολογήσει κατά την κρίση του. Μάλιστα η συμπτωματολογία, επεκτείνεται, μέχρι την δολοφονία και την κατακρήμνιση, του Οδυσσέα Ανδρούτσου, από την Ακρόπολη, που ήταν και ποινή, που επέβαλαν οι Φωκείς στους ιεροσύλους και οι εκτελεστές, ήσαν Φωκείς. (Βλέπε επίσης Λυτά έγγραφα Βιβλιοθήκης Βουλής των Ελλήνων σελ. 253, έγγραφον 330 του Μινίστρου της Θρησκείας Ανδρούσης Ιωσήφ, Αφορισμού του Οδυσσέα Ανδρούτσου το 1822).

Ο Γυιός του Λαέρτη, ο Οδυσσέας* βασιλιάς της Ιθάκης, περιώνυμη μορφή της Ομηρικής εποχής, γενναίος, σοφός και πολυμήχανος, κεντρικό πρόσωπο των Ομηρικών επών, αλλά και υβριστής των θεών, τιμωρημένος εξ αυτού, με πο-

λυτείες περιπλανήσεις και περιπέτειες, στον τότε πραγματικό και μυθολογικό κόσμο, από την κάθοδο στον Άδη, στην χώρα των Λωτοφάγων και όλα τα συναρπαστικά γεγονότα και συμβάντα, στο μεγαλειώδες Ομηρικό αφήγημα, την Οδύσσεια, που αποτέλεσε, και αποτελεί μέχρι σήμερα, σημείο αναφοράς στην παγκόσμια λογοτεχνία, ως ύψιστη δημιουργία της ανθρώπινης διανοήσης.

Ο Οδυσσέας ελατρεύετο, ως ήρωας ενίοτε, περιέργως όχι, όμως, παραδόξως και στην πατρίδα του, την Ιθάκη. (Farnell, « Hero Cults »). Ο Οδυσσεύς διατηρούσε με τον χώρο και τούς κατοίκους της Παρνασσίας χώρας, δεσμούς αίματος, που ποτέ δεν ελησμόνησε, αφού ήταν εγγονός, του Αυτόλυκου, που ήρχε ως γνωστόν επί του Παρνασσού. Το μακρύ του ταξίδι, από την Ιθάκη, στον Παρνασσό, κοντά στον παππού του Αυτόλυκο, δείχνει τον δεσμό του. Άλλωστε το τραύμα που έλαβε από τον κάπρο του Παρνασσού, (φωτο 1) ήταν η αιτία να αναγνωριστεί από την τροφό του, Ευρύκλεια μετά τον γυρισμό του, στο Παλάτι της Ιθάκης. Φαίνεται δε ότι, ο σοφός Οδυσσεύς οδηγούμενος από τον Ερμή του οποίου ήτο απόγονος, δεν παρέλειπε να διδάσκεται από τον Θεό, τις φαρμακευτικές, αλλά και θεραπευτικές άλλες ιδιότητες των φυτών, και των βοτάνων, του Παρνασσού.

* Οδυσσεύς. Προελληνικό όνομα αγνώστου ετύμου. Στην Οδύσσεια (Τ406) αναφέρεται ότι το όνομα αυτό εδόθη, γιατί ο πατέρας του Αυτόλυκος, είχε προκαλέσει τον θυμό πολλών ανθρώπων (ρήμα οδύσσομαι).

Κυνήγιον αγριοχοίρου από αγγειογραφική παράσταση όπου οι θηρευτές με δόρατα πλήττουν το θηρίον, μία σύνθεση, σκηνή, με μυστηριακή και ιερατική εκτέλεση. (Κρατήρας Κλειτίου)

Η Νεών υπήρξε μία, από τις σημαντικές Φωκικές πόλεις, ιδρυμένη, στα ανατολικά πρόποδα του Παρνασσού και η θέση της, δεν έχει ταυτιστεί με ακρίβεια, μέχρι σήμερα με ασφάλεια, πιθανολογείται όμως, ο χώρος της Αγίας Μαρίνας. Κατεστράφη από τον Ξέρξη και οριστικά, κατά την διάρκεια του Γ' Ιερού πολέμου, στην ομώνυμη Μάχη της Νεώνος, μεταξύ Φωκέων και Βοιωτών. Μάλιστα στην μάχη αυτή, ο στρατηγός Φιλόμηλος, Λεδόντιος, έχασε την ζωή του, με θάνατο ανάλογο των ιεροσύλων, κατακρημνισθείς, ενώ οι κάτοικοι συνοίκησαν, την γειτονική Τιθορέα. Νόμισμα της Νεώνος, οβολός 420 400 π.χ., που διατηρεί το Φωκικό βουκράνιο έμπροσθεν και πίσω παρίσταται, σε ρηχό έγκοιλο τετράγωνο με ιδιόμορφο στύλ, αγριόχοιρος να γονατίζει προς το έδαφος, ίσως από πλήγμα κυνηγού. (William's 284 Imhoff-Blumer 1883 σελ. 150).

Οδυσσεύς Αλογοσούρτης. Σκηνή από το Κ' της Ιλιάδας. Η κλοπή των Αλόγων του Βασιλιά Ρήσου, από τον Οδυσσέα (με το κωνικό σκιάδιο) και τον Διομήδη. Ο Οδυσσέας οδηγεί τα άλογα. (360-350 π. Χ.). Τον Αυτόλυκο, γιό του θεού Ερμή, που ήρχε επί του Παρνασσού, που φημιζόταν ως ιδιαίτερα επιδέξιος κλέφτης, εξυμνεί ο Όμηρος (Οδύσσεια μετάφραση Εφταλιώτη). « Σαν ήρθε νέος στον Παρνασσό, (ο Οδυσσέας) στής μάνας του τον κύρη, τον δοξασμένο Αυτόλυκο, να δει με τα παιδιά του, που ήταν πρώτα των θνητών, στις πονηριές και όρκους, του Θεού του Ερμή, τα χαρίσματα, τι είχε πολλά από κείνον ». Εδώ βλέπουμε πόσο καλός μαθητής έγινε ο Οδυσσέας. (φωτ. Η κλοπή των αλόγων).

